

ÅBENT SAMRÅD I UDVALGET FOR FØDEVARER, LANDBRUG OG FISKERI DEN 15. NOVEMBER 2006

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

ÅBENT SAMRÅD I UDVALGET FOR FØDEVARER, LANDBRUG OG FISKERI

Vedr. samrådsspørgsmål X

Den 15. november 2006, kl. 14.00-15.00

Christian H. Hansen (formand for Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri):

Jeg skal byde velkommen til det her åbne samråd med familie- og forbrugerministeren. Så velkommen til ministeren og stab. Så skal jeg også byde velkommen til presse og tilhørere. Jeg gør opmærksom på, at det er et åbent samråd, over for udvalgets medlemmer, så de skal huske at gøre brug af mikrofonen.

Og så går vi egentlig over til samrådet og spørger, Jens Peter Vernersen, værsgo til begrundelse.

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, jeg må sige, jeg synes, det var meget alvorligt, da der den 1. november kom oplysninger frem om, at man mangler et meget, meget stort antal af de kontroller, der skal gennemføres her i 2006 - ikke mindst set med baggrund i de problemer, vi var igennem hen over foråret. Det, som jeg synes gjorde sagen endnu værre, var, at flere tillidsfolk, der jo arbejder i kontrollen, tilkendegiver over for pressen - og det gør statsansatte, der nu er valgt som tillidsrepræsentanter, jo ikke meget ofte, så må man gå ud fra, så er det faktisk særlig skærpende - giver udtryk for, at kontrollen ikke er tilstrækkelig, og man bliver bedt om at skrue ned, så man når antallet, at antallet er vigtigere end kvalitet, man skærer ned i de virksomheder, der skal have to besøg, så de får ét besøg. Og det går endda så vidt, at Fødevarestyrelsens direktør, Anders Munk, erkender, at kontrollen nogle steder er under tidspres.

Man samlet set tegner det her jo et billede, som i hvert fald ikke lever op til det tilsagn, der blev givet fra ministeren, da vi havde de mange diskussioner og spørgsmål tilbage i marts-april måned.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Jens Peter Vernersen, så giver jeg ordet til ministeren - med mikrofon.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Tak for det. Og tak for lejligheden til at kommentere de oplysninger, der var fremme i

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

pressen netop om spørgsmålet om status med hensyn til kontrolbesøg.

Det er jo sådan, at Fødevarestyrelsen hvert eller efter hvert kvartal får indberetning om, hvor mange kontrolbesøg de enkelte kontrolafdelinger i fødevareregionerne har udført. Efter 3. kvartal indberettede de fleste kontrolafdelinger også, at de forventede at kunne nå resultatmålene, men enkelte kontrolafdelinger meddelte, at de ikke forventede at kunne nå alle resultatmålene for 2006.

I den sammenhæng er det vigtigt, at man skelner imellem resultatkravene, som fremgår af resultatkontrakten, og de minimumskrav til antal kontrolbesøg, som fremgår af frekvensvejledningen.

Som opfølging på fødevarsagerne tidligere på året har Fødevarestyrelsen intensiveret styringen med fødevareregionerne, så Fødevarestyrelsen forventer at opfylde frekvensvejledningens krav om, at de virksomheder, der skal have kontrolbesøg mindst en gang om året, vil få det i 2006. Fødevarestyrelsen forventer også at nå de virksomheder, der kun skal have kontrolbesøg hvert andet år, og som sidst fik kontrolbesøg i 2004. Det drejer sig bl.a. om værtshuse og kiosker og apoteker. Der kan dog være enkelte virksomheder, hvor det ikke er muligt at gennemføre kontrolbesøg, f.eks. fordi de er midlertidigt lukket på grund af sygdom, eller fordi ejeren er bortrejst.

Enkelte kontrolafdelinger meddelte som sagt, at de ville have svært ved at nå at udføre alle de kontrolbesøg, der ligger ud over det ene årlige kontrolbesøg.

Antallet af kontrolbesøg for den enkelte virksomhed afhænger jo af, hvilke aktiviteter virksomhederne udfører, og hvor mange problemer der tidligere har været på virksomheden.

Fødevarestyrelsen har oplyst, at de manglende kontrolbesøg ikke som udgangspunkt skyldes mangel på ressourcer, men snarere, at det har vist sig svært at besætte ledige stillinger med kvalificeret arbejdskraft, især i Fødevareregion Syd. Når de ledige stillinger er blevet besat, har der været en vis oplæringstid for de nye medarbejdere.

Da Fødevarestyrelsens ledelse i slutningen af september fik fornemmelsen af, at målene måske ikke kunne nås for kontrolafdelingerne i Herning, Vejle og Odense, blev fristen for indberetninger for 3. kvartal fremskyndet. Da indberetningerne for 3. kvartal i starten af oktober bekræftede fornemmelsen, blev der med det samme iværksat en handlingsplan. Planen skulle føre til, at flere personer kunne udføre kontrolbesøg i de kontrolafdelinger, der manglede flest kontrolbesøg.

Handlingsplanen består af to elementer: Det ene element består i at udlåne personer fra andre områder i Fødevarestyrelsen til kontrolarbejde i Fødevareregion Syd. Personerne kommer fra Fødevarestyrelsens centrale del i Mørkhøj og Fødevareregion Øst, og man vil

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

derudover forsøge at få pensionerede medarbejdere til at vende tilbage for en kortere periode.

Endelig vil Fødevarestyrelsen arbejde på at overføre medarbejdere fra kødkontrollen på slagterierne. Det er dog en forudsætning, at medarbejderne på slagterierne så kan erstattes af timelønnede privatpraktiserende dyrlæger. Det andet element består i at frigøre kontrolpersonalet ved at aflyse eller udskyde til 2007 en række aktiviteter, der ikke er forbundet med egentlig kontrolarbejde, f.eks. nogle udviklingsmøder og efteruddannelseskurser. Desuden har Fødevarestyrelsen valgt at flytte supervision af regionerne til starten af 2007.

Fødevarestyrelsen konkluderer efter disse tiltag, at kontrolafdelingerne i Vejle og Herning forventer at nå målene, og at situationen i Odense følges nøje.

I en af artiklerne i dagspressen nævnes, at man har talt med fødevarekontrollanter fra fem kontrolafdelinger, som fortæller, at den daglige fødevarekontrol ikke er blevet forbedret, siden nultoleranceplanen blev indført, og alle nævner, at der mangler mandskab til at gennemføre en faglig forsvarlig kontrol. De peger endvidere på, at man langt fra altid kan stole på, at der er givet en korrekt smiley.

I en anden artikel citeres en anonym kontrollant for, at hun ofte lader være med at give en sur smiley, selv om virksomheden fortjener det, fordi en sur smiley giver ekstra papirarbejde, så hun ikke når sine andre tilsyn. Flere kontrollanter nævner også, at de ikke længere har tid til at tjekke alle lokaler i virksomheden og tjekke alle de fødevarer, de gerne vil.

Derfor vil jeg så nu kommentere hvert af de fire kritikpunkter, som med andre ord vedrører kontrollen siden nultoleranceplanens indførelse: Manglende mandskab, for få sure smileyer og for kort tid til at tjekke alt ved kontrolbesøg.

Jeg vil minde om, at der i forbindelse med forårets nultoleranceplan er tilført 8 mio. kr. i 2006 og 10 mio. kr. de følgende år til initiativerne i nultoleranceplanen. Pengene går bl.a. til Fødevarekontrollens rejsehold og til arbejdet i regionerne med mere konsekvent bødesanktionering og skærpede sanktionsmuligheder.

Fødevarestyrelsen har også som led i nultoleranceplanen udstedt tre instrukser med virkning fra 1. juli 2006. Instrukserne handler bl.a. om skærpet kontrol og mere konsekvent bødesanktionering og vil ikke umiddelbart give kontrollen mindre arbejde. Det skal dog virke præventivt over for virksomhederne, så færre fremover fristes til at svindle. Virksomhederne skal selv betale for den skærpede kontrol, så der er altså ikke tale om, at Fødevarestyrelsens økonomi belastes.

Som jeg har nævnt tidligere, så har Fødevarestyrelsen haft problemer med - og nu er

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

vi så ovre i det med mandskab - der har man haft problemer med at få besat visse ledige stillinger i regionerne. Så det er korrekt, at der i perioder har manglet mandskab.

Fødevestyrelsens handlingsplan skal netop medvirke til at afbøde den akutte mandskabsmangel primært i kontrolafdelingen i Odense.

Med hensyn til fordeling af smileyer, ja, der har Fødevestyrelsen oplyst, at spørgsmålet vil blive taget op med regionscheferne for at sikre, at virksomhederne også i den aktuelle situation bliver bedømt ud fra rent faglige professionelle kriterier.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at opgørelsen over fordelingen af smileyer i 3. kvartal 2006 viser stort set samme frekvens af sure smileyer sammenlignet med de foregående 3 år. Der tildeles sure smileyer, dvs. resultat 3 og 4, når der gives påbud, forbud, foretages politianmeldelse eller udstedes en administrativ bøde. Tallene fra 3. kvartal bekræfter derfor ikke påstanden om, at der gives færre sure smileyer på grund af arbejdspress. Men når det er sagt, så lægger jeg stor vægt på, at ledelsen i Fødevestyrelsen drøfter kvaliteten af tilsynene med regionsledelserne.

Med hensyn til at nå at tjekke alle forhold vedrørende virksomheden ved hvert kontrolbesøg, så må jeg sige, at det er heller ikke meningen. Siden der blev indført egenkontrol i 1990'erne - i 1990'erne - har det været præciseret, at det er virksomhedernes ansvar, at lovgivningen bliver overholdt. Fødevarekontrollanterne skal ved ordinære kontrolbesøg tage udgangspunkt i virksomhedens egenkontrol og se, hvordan virksomheden selv sørger for at tjekke kritiske punkter og følge op på eventuelle problemer. Kontrollanten skal så stikprøvevis ud fra en konkret vurdering af risici og væsentlighed kontrollere relevante faciliteter og fødevarer og se, om f.eks. temperaturen og hygiejnen er i orden. Kravet om, at kontrollen skal være behovsorienteret og sætte ind, hvor behovet er størst, er et væsentligt element i Fødevestyrelsens kvalitetsstrategi.

Sammenfattende kan jeg derfor for det første sige, at de problemer, der var i 2005, hvor et større antal virksomheder ikke fik kontrolbesøg, ikke bliver gentaget i 2006. Der er således på dette punkt tale om en væsentlig forbedring af situationen i forhold til 2005. For det andet har Fødevestyrelsens ledelse iværksat en handlingsplan til at imødegå vanskelighederne med at nå resultatmålene. Fødevestyrelsen har nu isoleret vanskelighederne til at dreje sig om kontrolafdelingen i Odense, hvor der dog kun forventes at være problemer med at nå kontrolbesøgene på virksomheder, der skal have mere end et årligt kontrolbesøg. Der arbejdes på at nå målene, også på Fyn, og det er min forventning, at Fødevestyrelsen vil gøre alt, hvad den kan for at nå målene i 2006.

Afslutningsvis vil jeg henlede udvalgets opmærksomhed på den finanslovaftale, som regeringen sidste uge indgik med Dansk Folkeparti. I aftalen nævnes de to igangværende

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

undersøgelser af Fødevarestyrelsen. Den ene er den uafhængige undersøgelse, der er igangsat som led i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti i april 2006, og den anden undersøgelse udarbejdes af Rigsrevisionen.

Når de to undersøgelser er færdige inden udgangen af 2006, drøfter regeringen og Dansk Folkeparti resultatet af undersøgelserne og i den forbindelse også, om der er behov for at tilføre Fødevarestyrelsen flere ressourcer. Fremadrettet må vi derfor se, hvad de to kommende undersøgelser af Fødevarekontrollen konkluderer og anbefaler.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Vi siger tak til ministeren for besvarelsen af samrådsspørgsmål. Vi lukker nu op for spørgsmål, og vi tager tre spørgere ind ad gangen, og først er det Jens Peter Vernersen. Værsgo.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må godt sige tak for redegørelsen, som jo stort set bekræftede vores mistanke om, at der er meget, der ikke er, som det skal være. Det er jo det, ministeren siger. Man forsøger så her på slutåret at tage en række initiativer som udviklingskurser osv. for at få det tilstrækkelige personale. Det, som jo fremgår til citat, er jo, fra kontrollanterne i København, Odense, Esbjerg, Herning, Århus og Aalborg, som Politiken har talt med, at kontrollen lider, altså, alle disse steder, og det er jo ikke en lille del af landet, vi taler om, når det har sådan et omfang.

Det, som ministeren jo også bekræfter, er, at det sikkert er et problem i forhold til kvaliteten; kvantiteten skal man nok nå, som jeg hører det. Og det er jo også, som medarbejderne siger, at man bliver presset til at nå alle besøgende, og så må man så se. Og det er jo heller ikke tilfredsstillende, hvis man kan komme, når året er slut, og så sige: Jamen vi nåede det hele, vi har rørt ved væggen i masser af forretninger, hvor vi skulle have gjort noget ekstra.

Ministeren henviser så til, hvad der nu er sat ekstra af via nultoleranceplanen, men fortæller jo så ikke, at i det svar, der ligger til Folketinget, er der sparet 112 mio. kr., som jo langt fra oprejser det her. Det synes jeg også ...

Så sad jeg faktisk og tænkte på - det har vi jo været inde på flere gange - synes ministeren ikke, det havde været mere rigtigt selv at komme over i udvalget og orientere om de problemer? Jeg synes faktisk, at det er problematisk, at vi gang på gang skal have oplysninger via pressen, som måske har haft aktindsigt, måske har nogle kilder, der skal komme med de her oplysninger. Hvis ministeren selv kom og fortalte udvalget, at der var

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

problemer, så ville ministeren også have et langt mindre troværdighedsproblem, og det lægger vi jo meget vægt på, at ministeren har. Selv om han måske tror det modsatte, så gør vi rent faktisk det. Og det kunne jo virkelig, det kunne der jo tages fat på, hvis man selv kom og sagde: Jeg har et problem her i 3. kvartal - og gennemgik det. Nu bliver det jo altid på den her måde nærmest et spørgsmål om, at vi er kritiske over for ministeren, men det er jo så åbenbart den måde, det skal være på.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Jens Peter Vernersen fra Socialdemokratiet. Så er det Elisabeth Geday fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg hører ministerens redegørelse på den her måde, at vi skal nok nå antallet af kontroller, det, som der er som lovens minimumskrav, men der er muligvis, eller også er der ikke et problem med kvaliteten af kontrollerne.

Hvis ministeren siger, at der er ikke et problem med kvaliteten af kontrollerne, så vil jeg gerne høre, om det så er sådan, at alle de ansatte, der udtaler sig til de forskellige artikler, så simpelt hen har misforstået, hvad deres rolle er som kontrollanter? Er det simpelt hen dem, der har misforstået, hvad en fødevarekontrol går ud på? Altså, har de på en eller anden måde ikke ... er de ikke blevet instrueret godt nok i, at de kun skal kontrollere visse ting, men skal lade resten ligge? Og mener ministeren ikke under alle omstændigheder, at der er et problem, hvis de ansatte har en oplevelse af, at de ikke udfører en ordentlig fødevarekontrol? Det synes jeg i hvert fald der gør.

Og så er der et helt andet perspektiv i det her, som jeg godt vil have, at ministeren han kommenterer på. Altså, for mig at se har der nu været så stor fokus på, at antallet af de lovpligtige kontroller skal gennemføres, at det er gået ud over kvaliteten af kontrollen. Og det bekymrer mig dels i forhold til fødevarsikkerheden, fordi der kan være ... selvfølgelig har ministeren ret i, at der er et egenkontrolprogram, og virksomhederne som sådan er ansvarlige for, at egenkontrollen nu også fungerer, men vi ved jo altså, at der er et særlig stort problem i de små og mindre virksomheder, som ikke helt har forstået, hvad egenkontrollen går ud på, og som måske har brug for noget vejledning, som de ikke kan få fra fødevarekontrollanterne, fordi de har for travlt, så det vil sige, der kan være et fødevarsikkerhedsmæssigt problem som følge af, at egenkontrollen ikke fungerer.

Men derudover er der jo et endnu større problem, som vil blive forstærket af vedtagelsen af L 28, som jeg går ud fra ministeren allerede har sit flertal på plads med

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Dansk Folkeparti, så man sådan set ikke behøver oppositionens stemmer i den sammenhæng. Men når L 28 bliver vedtaget, så har vi altså givet Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen nogle øgede beføjelser til at gå ind og lukke virksomheder, som ikke overholder, hvad hedder det, fødevarelovgivningen i tilstrækkelig grad.

Men hvis det sker på baggrund af nogle relativt lemfældige kontroller, jævnfør ministerens egen ansattes udtalelser, får vi så ikke i endnu højere grad et retssikkerhedsproblem, så vil altså ikke alene står med problemet i forhold til fødevarer sikkerhed, men vi står også med et problem i forhold til retssikkerheden, fordi fokus er på, at nu skal der den untnme lynme gennemføres de lovpligtige kontroller, og det mener jeg ved den søde grød også, der skal. Men det sker så i et sådant tempo, at antallet af fejl stiger.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Elisabeth Geday, Det Radikale Venstre. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet, værsgo.

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak. Jeg har tre små, korte spørgsmål. Det første det er: Hvad er vigtigst, at der finder en kontrol effektivt sted i forhold til det, der er aftalt, eller at resultatkontrakten med ministerium og styrelsen bliver overholdt, hvad er vigtigst?

Det andet spørgsmål er omkring tillidsmændene. Når der bliver sagt, at regionerne siger, at der er ikke mangel på ressourcer, det omfatter så ikke tillidsmændene. Hvem er det, der siger det, at der ikke er mangel på ressourcer? Hvis der f.eks. var en regionschef, der sagde, vi mangler ressourcer i vores region, hvor lang tid var han så chef? Så det svar det giver jo sig selv, gør det ikke det? Det vil sige, at når tillidsmændene står frem og siger, at vi kan ikke gennemføre den kontrol på forsvarlig vis, så ignorerer man det, så har de uret, så passer det simpelt hen ikke, fordi chefen siger noget andet. Hvor kommer det fra, at man siger, at man har ressourcer nok?

Og det sidste spørgsmål er: Nu når man ikke kan gennemføre de kontroller, der er, men til gengæld siger ministeren, at der bliver givet lige mange sure smileyer, så viser det sig også, at der er noget at komme efter, og hvis regeringen er optaget af, der er en ordentlig fødevarer sikkerhed i landet, så må de jo også følge op på det, og derfor viser det sig, at de der tilfælde, vi har haft, hvor man ikke har fulgt op på de sager, hvor der var noget at komme efter, hvordan går det så med dem, når man ikke engang er i stand til at overholde at komme og besøge alle, under den forudsætning at det er en effektiv kontrol, der foregår, og man ikke bare nøjes med at røre væggen og sige, at man har været der? Ja tak.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet. Det var tre spørgere. Så får ministeren lov til at besvare. Værsgo.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barofed):

Tak for det. Til Jens Peter Vernersen, som sagde noget i retning af, jeg tror, det var, at meget er ikke, som det skal være - det var noget i den stil - der vil jeg sige, det, der er problemet, der står tilbage, er jo kontrolafdelingen i Odense, for så vidt angår virksomheder, der skal mere end ét kontrolbølg. Det er det, der står tilbage. Altså, det skal man lige huske.

Flere henviser så til udtalelser til Politiken fra tillidsfolk i Fødevarestyrelsen, og der bliver jeg nødt til at sige, at jeg kan jo ikke disponere i forhold til Fødevarestyrelsen på baggrund af samtaler, jeg læser om i Politiken mellem en journalist fra Politiken og medarbejdere i Fødevarestyrelsen. Det kan jeg altså ikke. Jeg må jo lægge til grund, at når sådan nogle forlydender er der, så spørger jeg: Har det noget på sig? Og så lægger jeg de oplysninger, jeg så får, til grund for det, jeg fortæller udvalget.

Hvis det er sådan, at de pågældende tillidsrepræsentanter mener, at der er behov for, at jeg skal vide noget, eller andre ansatte mener, at der er behov for, at jeg skal vide noget, så er min dør altid åben.

Men der er en åben dialog i Fødevarestyrelsen mellem ledelse og medarbejdere, og derfor så vil de problemer, der er, også kunne løses normalt indtil nu mellem - i den tid, jeg i hvert fald har været minister - mellem ledelsen og medarbejderne.

Men altså, jeg kan ikke gå ind og forholde mig til og disponere på baggrund af, hvad medarbejdere i Fødevarestyrelsen siger til en journalist fra Politiken.

Jens Peter Vernersen siger så også, at det - jeg mener også, at andre sagde noget lignende - altså, at det, jeg nu har sagt i samrådet her, sådan set skulle bekræfte, at kvaliteten ikke bliver nået, men ... jeg tror, Jens Peter Vernersen sagde, kvantiteten skal man nok nå. Altså, jeg sagde faktisk, at det er ikke sikkert, at man når - men vi arbejder på det - at man når alle de virksomheder, der skal have mere end et besøg om året i kontrolafdelingen i Odense. Det er selvfølgelig et problem, men altså jo slet ikke i den dimension, som der har været sidste år og foregående år. Der har aldrig nogen sinde været så høj en resultatopfyldelse i Fødevarestyrelsen, som der bliver i indeværende år. Aldrig nogen sinde, siden man fik smileyordningen. Kvaliteten har jeg ikke betvivlet, at man når. Altså, jeg mener jo netop, at jeg har sagt, at det ... jeg kan ikke genkende den kritik i forhold til de informationer, jeg har.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Altså, jeg kan sige, at i 2006 er der jo afsat til det enkelte kontrolbesøg den samme tid som i 2005, og derudover så har vi jo altså med nultoleranceplanen, der er aftalt mellem Dansk Folkeparti og regeringen, afsat yderligere midler for 2007. Men altså, der er den samme tid til rådighed til det enkelte kontrolbesøg nu som tidligere. Og sammenlignet med hele 2006 og hele 2004 så er der i første halvår af 2006 brugt den samme tid i gennemsnit pr. kontrolbesøg som i 2005 og i 2004 både i forhold til til stede-tid i virksomhederne og i forhold til den samlede tid, der er pr. kontrolbesøg, dvs. til stede-tid, forberedelse og opfølgning. Så der er altså ikke i første halvdel af 2006 brugt mindre tid pr. kontrolbesøg i forhold til i 2005 og 2004.

Så ... og det er så svar til dem, som var inde på det her forhold mellem kvalitet og kvantitet, hvad alle sådan set var, og til Bjarne Laustsen, som så siger: Er det rigtigt, at der mangler ressourcer? Der må jeg altså sige, at det er arbejdskraftmangel. Altså, hvis medarbejderne var til stede, ville de blive ansat. Det er ikke ressourcer, der er problemet i den forstand, at der mangler økonomiske ressourcer, men det har været problematisk forskellige steder i landet, vil jeg sige - ikke bare i Odense - forskellige steder i landet har det vist sig problematisk at få hyret de medarbejdere, der skal til for at løse opgaven. Det er arbejdskraftmangel.

Elisabeth Geday er så inde på egenkontrollen, og vi har jo fået lavet en undersøgelse af, hvordan egenkontrollerne virker, og det er da bestemt min hensigt, at vi skal arbejde videre på de resultater, der er opnået. Jeg mener bestemt, at der er rum for at forbedring. Den analyse, der er lavet af, hvordan egenkontrollen fungerer forskellige steder, vil jo indgå i den samlede overvejelse, der skal ske. Når det her uafhængige ekspertudvalg kommer med deres rapport og deres vurderinger ved udgangen af året her, så vil det jo indgå i den samlede overvejelse af: Er der behov for at lægge om på tingene for at udnytte ressourcerne endnu mere effektivt, eller er der eventuelt behov for at tilføre flere ressourcer? Og der igen har Dansk Folkeparti og regeringspartierne i finanslovaftalen jo været enige om, at viser der sig sådan et behov, så må man også se på det.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til ministeren. Tak for besvarelse. Vi går over til næste spørgerunde. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Per Clausen (EL):

Jeg bemærkede, at ministeren sagde, at der var en åben dialog mellem ledelse og medarbejdere i Fødevestyrelsen og i fødevarerkontrollen. Jeg kunne godt tænke mig at

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

vide, hvad ministeren baserer det på, fordi jeg kan huske, da vi i sin tid diskuterede omstruktureringerne i Fødevarestyrelsen, der var det sådan, at der fik vi også at vide, at det var man helt enige om. Der var slet ingen uenighed, hvorefter vi næsten ikke kunne sparke os frem for folk, der fortalte os, at det var de aldeles ikke enige i. Jeg vil godt vide, om det er noget, ministeren har undersøgt, eller om det bare foregår på den måde, at Fødevarestyrelsens ledelse siger til ministeren, at der er en åben dialog, fordi så kan det jo godt være, at den kun kan ses fra ét sted.

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er: Når nu vi lægger til grund, at der faktisk er mere arbejde forbundet med at give en sur smiley end en glad smiley - det lægger jeg til grund i første omgang - hvordan sikrer man sig så, at de medarbejdere, der måske giver mange sure smileyer og derfor er længere tid om deres arbejde, ikke oplever et ekstraordinært pres fra ledelsens side i forhold til at blive hurtigere færdige? Altså, jeg forestiller mig faktisk ikke, det foregår på den måde, at ledelsen siger, lad være med at lave sure smileyer, men at ledelsen siger, vi har travlt, vi skal nå noget, det skal gå hurtigt det her. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan ministeren, eller hvordan man fra Fødevarestyrelsen sikrer sig, at vi ikke har den her konsekvens, at presset altså fører til flere glade smileyer.

Og så det sidste. Ministeren erkender, at der er mangel på ressourcer forstået på den måde, at der er mangel på arbejdskraft. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren kan opklare, hvad forklaringen er på, at der er mangel på arbejdskraft. Er det, fordi man har ekstraordinær sygdom? Er det, fordi man har ekstraordinært mange mennesker, der sørger for at få et andet arbejde et andet sted, fordi de synes, det ikke er ret sjovt at være ansat i fødevarekontrollen? Eller er der bare det nødvendige, det sædvanlige afløb af folk, der forlader fødevarekontrollen, og så kan man bare ikke få ansat nye? Det er tre forskellige modeller, og det kan jo pege på tre forskellige problemer.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Per Clausen fra Enhedslisten. Så går vi videre. Så er det Kristen Touborg fra SF. Værsgo.

Kristen Touborg (SF):

Det ligger helt i forlængelse af det, Per Clausen spurgte om som det tredje spørgsmål. Altså, mit spørgsmål er, om det er ... om grunden til mangel på arbejdskraft i virkeligheden er, at området er skåret så voldsomt ned igennem en årrække, så der har været så stor en fraflytning, at det nu ikke er muligt at skaffe erfarne folk. Sådan må jeg høre det, ministeren

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

siger. Kan ministeren bekræfte, at det er det, der er tilfældet?

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Kristen Touborg. Så når vi lige at tage Jens Peter Vernersen med i den her runde, Socialdemokratiet. Værsgo.

Jens Peter Vernersen (S):

Nu svarede ministeren jo ikke på, om ikke det havde været mere rigtigt uopfordret at orientere udvalget om de problemer her. Men det har ministeren jo mulighed for at vende tilbage til.

Så siger ministeren, at man kan jo ikke tage hensyn til sådan noget avisskriveri. Det var måske en vis overfortolkning af det, men det var i hvert fald det, der var min konklusion. Ministeren sagde jo, at han havde hørt hos ledelsen: Er der noget om det her? Det kunne jo også godt ske, hvis nu ministeren spurgte en anelse kritisk ind til de problemer, som en række tillidsrepræsentanter rejser, at ministeren så fik nogle andre svar. Det er jo i hvert fald sådan, at når man læser det her, så er der i hvert fald skærende kontrast imellem det, ministeren fortæller os, og så den virkelighed, man oplever derude. Jeg kan da heller ikke lade være med at tænke på, at vi jo har fået et svar fra ministeren, der viser, at man har, sammen med man har sparet 112 mio. kr., har fyret 200 medarbejdere til andre opgaver, at dem, der kunne der måske have været draget nytte af nu her. Der er jo ikke noget som helst, der tyder på, som medarbejderne også siger, at man har fået en bedre fødevarekontrol. Det er stort set enslydende. Det synes jeg er voldsomt.

Og så vil jeg godt spørge også: Jeg havde lejlighed til at se HSU-referater på et tidligere tidspunkt. I hvad omfang kommer den her kritik, der er rejst i pressen frem i HSU, fordi hvis ikke den kommer frem der, så man må sige, så kunne det jo være de arbejdsvilkår, man arbejder under, at man ikke tør lægge det frem, det, der er problemet, men vælger at gøre det i pressen i stedet for.

Men jeg må gå ud fra, at den kritik, der er i pressen, den i hvert fald naturligt også må være refereret i HSU-referaterne.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Jens Peter Vernersen, og så skal ministeren besvare, og nu synes jeg, vi skal starte med at få svar på, om ministeren sådan vil komme over i deputation en gang imellem og fortælle udvalget lidt? Værsgo.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen det er rigtigt, hvad Jens Peter Vernersen siger, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet om uopfordret at fortælle om disse problemer, og det er jeg naturligvis interesseret i at gøre, men jeg kan sige, at det var lige så meget en nyhed for mig, som det var for udvalget, da de problemer dukkede op i Politiken. Der var faktisk på det tidspunkt en sag på vej til mig, hvor man efter at have undersøgt problemstillingen ville orientere mig om, at der var de problemer.

Men på det tidspunkt, hvor det kom frem i Politiken, der var jeg ikke orienteret om, at der var den konklusion på problemerne. Men ledelsen arbejdede på at konkludere og dermed give en orientering til mig om, hvordan situationen var. Men jeg synes da kun, at det er naturligt at orientere udvalget, når jeg bliver opmærksom på, at der er sådanne problemer. Nu lader det jo heldigvis til, at det så også lykkes at løse de fleste af problemerne inden årets udgang, men der kan som sagt stadig væk være en manko i Odenseområdet.

Til Per Clausen, som spørger, hvad baserer jeg det på, at der er en åben dialog i Fødevarestyrelsen. Jamen det baserer jeg på flere ting. For det første så interesserer jeg mig rent faktisk en hel del for personalepolitikken i de institutioner, der hører under mit ministeriums område. Det er noget, der optager mig, og derfor spørger jeg med jævne mellemrum, hvordan situationen er rent ledelsesmæssigt og personalemæssigt, og hvordan man håndterer de ting. Det har jeg gjort i forhold til sygefravær i Fødevarestyrelsen, som vi jo tidligere har haft lejlighed til at diskutere, og det har jeg også gjort i denne her sammenhæng.

Og derudover så bliver der jo lavet medarbejdertilfredshedsundersøgelser i Fødevarestyrelsen, der også mig bekendt tyder på, at der ikke er nogen problemer, for så vidt angår dialogen.

Hvordan sikrer man sig så, at de, der giver flere sure smileyer, altså, de kontrollanter, der giver det, ikke bliver sådan presset? Nu ved jeg ikke, om det er sådan, at man kan sige, at der er nogle medarbejdere, som giver flere sure smileyer end andre. Altså, det korte af det lange er jo, at skemaerne for ... altså opgørelserne for fordelingen af kontrolresultater viser, at der faktisk altid er en tendens til, at andelen af smiley 3 og 4 falder i årets to sidste kvartaler i perioden. Det viser tallene for perioden 2002 til 2005. Så ... og der er ikke noget, der tyder på, at der er nogen stigning i antallet af sure smileyer på nuværende tidspunkt i forhold til tidligere. Der har været en stigning i antallet af sure smileyer, som man kalder det, altså niveau 3 og 4, i 3. kvartal i forhold til de tidligere kvartaler, men der er en forsigtig prognose for 4. kvartal, som ikke viser en stigning som i 3. kvartal, men samme niveau som i 1. og 2. kvartal i 2006.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Så altså, der er ikke noget, der tyder på, at der er den stigning, altså, der er ingen af de tal, vi har, der tyder på, at der er noget som helst om den stigning.

Så bliver jeg spurgt, hvorfor er det så, at der er mangel på arbejdskraft, og det er også Per Clausen, der spurgte om det - jeg tror også det andet spørgsmål var i øvrigt også Per Clausens - men hvorfor er der mangel på arbejdskraft? Ja, der kan jo være flere grunde, og vi kan jo ikke fuldstændig afdække, hvorfor det er, at det er svært at få arbejdskraft, men det hænger sammen med, at der i hvert fald områdevis, altså i visse områder, simpelt hen ikke er kvalificeret arbejdskraft, der søger stillingerne, som er ledige i fødevarekontrollen.

Kristen Touborg spørger så lidt til, om det hænger sammen med, at der er skåret ned. Det kan jeg ikke forestille mig, fordi det er jo ikke kontrollanter, der er skåret ned på; det er jo andre typer af medarbejdere, der er skåret ned på gennem årene. Så jeg kan ikke se, at der kan være den sammenhæng.

Så vil jeg i øvrigt sige, at ... nej, med hensyn til HSU-referaterne der har jeg ikke kendskab til, hvad der fremgår af HSU-referaterne. Det kan jeg få verificeret, hvis der er noget ønske om det, men det har jeg ikke kendskab til.

Men jeg kan i øvrigt sige generelt omkring tillidsfolkene, at det sådan set er min hensigt at invitere repræsentanter for tillidsfolkene til et møde for at drøfte de problemstillinger, vi har oppe her, men jeg vil også gerne drøfte det med dem, de konklusioner, som kommer frem i forbindelse med den uafhængige ekspertgruppe, som undersøger, om vi har en tilstrækkelig effektiv udnyttelse af ressourcerne, og om der behov for flere ressourcer eventuelt i Fødevarestyrelsen. Så det er min hensigt at indbyde tillidsrepræsentanterne til et møde, og der kan jeg jo så også få afklaret nærmere, hvad der kan ligge i de referater og samtaler, som Politiken har viderebragt.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til ministeren. Vi går videre i spørgerunden. Det er Elisabeth Geday fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Elisabeth Geday (RV):

Ja, nu kan jeg jo forstå af ministerens tale, at man har tænkt sig at fortsætte sit snævre samarbejde med Dansk Folkeparti uden at invitere de øvrige oppositionspartier med til et samarbejde omkring løsningen af de store problemer, som fortsat er med fødevarekontrollen. Så jeg vil da sådan venligst anmode om, at vi her i udvalget får en orientering om dels de aftaler, der nu allerede er indgået med Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovaftalen, herunder at vi måske oven i købet kunne få lov se indholdet af de aftaler - det kan jeg jo ikke

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

kræve, men jeg kan da bede venligt om det - og så også bede om, at når de rapporter, som regeringen så vil drage konsekvenser af sammen med Dansk Folkeparti, kommer, at vi så får dem i tilpas tid i udvalget til, at vi også kan nå at drage vores konklusioner på dem.

Derudover vil jeg gerne bede ministeren om allerede nu at forholde sig til det faktum, som han jo selv påpegede i sin tale. Du siger, at ... eller understreger som et argument for, at kvaliteten af kontrollerne skulle være i orden, at der er samme tid til rådighed i år, som der var sidste år til det enkelte kontrolbesøg. Kunne ministeren måske overveje, at der var kommet nye udfordringer, og det måske var de udfordringer, der fører til, at de ansatte udtrykker sig, som de gør i artiklen til Politiken? Her tænker jeg på, at der jo er et stadig større flow i antallet af nye fødevarer virksomheder, altså, at der er flere nye indehavere, som måske derfor kræver lidt mere, når de skal orienteres om indholdet af eksempelvis de krav, der er til egenkontrollen, så altså, at fødevarerkontrollanterne skulle ud til flere nye indehavere af fødevarerbutikker, at der er kommet mere lovgivning på området, og det gælder jo såvel dansk lovgivning som EU-lovgivning, og derfor stiller større krav til de kontroller, som fødevarerkontrollanterne skal ud og tjekke. Og endelig, at der jo også hele tiden kommer nye produkter og også herunder nye ingredienser i de produkter, der allerede er der, og de også stiller større krav til, at kontrollanterne skal følge op på, om det nu - nu havde vi i dag tidligere en specialist i mærkning, men altså at der også stiller nye krav til, hvad det er for nogle ting kontrollanterne rent faktisk skal sikre overholdelsen af, når de kommer ud i de pågældende butikker, således så det faktum, at der er den samme tid til rådighed, faktisk betyder, at kvaliteten af kontrollerne er dalende. Det er der i hvert fald noget, der tyder på.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Ja tak. Jeg må sige, at vi begynder at nærme os sådan lidt ordførertaleniveau. Skal vi prøve at skære lidt ned i tiden på det? Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet, værsgo.

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak. Kan ministeren bekræfte, at det ikke er karrierefremmende, hvis det er sådan, man kommer med udtalelser i systemer om, det kan være ressourcer, eller den måde man griber det an på, at der er nogle, der faktisk bliver squeezed(?) ud. Det, jeg tænker på, er jo, at brændt barn skyer ilden her, og er der ikke ... kunne der ikke være en sammenhæng over til det der forhold, at det så er tillidsmændene, der går ud og siger noget? Dem regner man i øvrigt ikke med, så det er et spørgsmål, om det i det hele taget er værd at holde et møde med de der tillidsfolk der, fordi dem har man jo ikke taget højtideligt før til det møde her.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Jeg synes, det er dårlig personalepolitik i et område, der har været så meget fokus på igennem så lang tid, at når der så er en ... det er jo ikke bare ét sted, det er generelt, at man siger: Vi har ikke tid til at lave vores arbejde ordentligt. Der vil jeg da synes, at det var fint, måske ikke ministeren, men chefen for systemet kaldte de pågældende ind og spurgte: Hvad er det for noget det her? fordi der mangler åbenbart en ventil i systemet, siden man ikke kan klare håndteringen af det her internt, siden man har følt sig kaldet til at gå ud og sige sådan nogle ting, som de har gjort. Det har været meget kontant og meget forskelligt og fra mange forskellige regioner, man har sagt det her.

Så spørgsmålet er, når man ikke kan få de medarbejdere dertil, så synes jeg da også, man skulle prøve at spørge i systemet i forhold til personaleplejen: Hvad er det, der gør, at der ikke nogen, der søger de her stillinger? Fordi det virker meget underligt, at man ikke kan få besat de her stillinger, men jeg kan jo have en fornemmelse af, at et område, hvor man hver eneste dag er i fokus i negativ karakter, det er svært at få fat i.

Og så vil jeg godt lige anholde en ting, det er, at ministeren ... (udvalgsformanden: ??) Ja, ja, der har været ét spørgsmål, nå o.k. Jeg vil gerne gentage det, hvis det er.

Jeg vil gerne spørge, når man siger, at det har ikke noget med kontrollanterne at gøre, for de er stadig væk det sammen antal der, så har vi jo hørt tidligere, at kontrollanterne siger: Det hjælper ikke noget at rejse de her sager - f.eks. hvis de finder medicin derude - fordi vi har ikke jurister til at rejse sagen. Så er der jo en kobling der alligevel. Er ministeren ikke enig i det? (??) formuleret, formand.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet, og så tager vi Jens Peter Vernersen, Socialdemokratiet, med.

Jens Peter Vernersen (S):

Det første spørgsmål kommer ud fra det svar, der blev givet om, at det var en nyhed for ministeren, at der var problemer. Jeg vil godt spørge ministeren: Med de sager der kørte i foråret, hvor der jo var også problemer for ministeren - det tror jeg alle erkender - har ministeren så ikke givet en besked til sit system om, at der skal være en løbende opfølgning, sådan ministeren nærmest måned for måned er orienteret om, hvorvidt man har nået det, man skal nå? Har ministeren ikke givet en sådan besked, siden det kan komme bag på ministeren, at det nu står så galt til, som det gør i artiklen i Politiken den 1. november?

Så siger ministeren, det lader til at løse problemerne, altså, man har en manko i Odense. Jo, men når nu Martin Tang Nielsen, tillidsmand i Esbjerg, siger: Vi skal med vold

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

og magt nå det samlede antal - til citat - det bliver discounttilsyn resten af året - til citat - så må deri da ligge bunker af problemer.

Så sagde ministeren, at det var jo ikke kontrollanterne, der var skåret ned. Jeg er helt sikker på, at ministeren husker, at det blev dokumenteret, at det hjælpepersonale, der skulle understøtte kontrollanterne, blev skåret ned, sådan at kontrollanterne i højere grad selv skulle løse hele opgaven og dermed skulle bruge mere tid, når det var sådan, at de skulle dokumentere, at der et problem i en virksomhed. Det var jo den diskussion, det var det, som ganske tydeligt kom frem i foråret, at hjælpepersonalet var skåret ned, og så kunne kontrollanterne i øvrigt bruge mere tid til at løse den enkelte opgave. Så får man selvfølgelig det problem her.

Jeg tror, det var en fortalelse, da ministeren sagde, at han ville invitere repræsentanter for tillidsrepræsentanterne. Jeg går ud fra, at alle tillidsrepræsentanter bliver inviteret, sådan at man får et samlet billede, og jeg går også ud fra, at vi ikke efterfølgende skal høre eller skal opleve, at det så ikke var karrierefremmende, at man sagde sin mening på sådan et møde, for det ville jo være fuldstændig katastrofalt, hvis det skulle være det billede, der kom til at stå efterfølgende.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til Jens Peter Vernersen. Vi tager Per Clausen, Enhedslisten, med.

Per Clausen (EL):

Ja, tre spørgsmål, idet jeg bestræber mig til at efterleve både Svend Auken og formandens ord om, at man skal stille korte og præcise spørgsmål i udvalgene. Det har jeg hørt, at Svend Auken har talt om på en konference, og det skal man i hvert fald følge så.

Det første spørgsmål er: Mener ministeren, at det er en tilfredsstillende måde at følge op, når man i medierne kan læse, at der faktisk er store problemer med kvaliteten, at så bare konstatere, det er der ikke noget, der umiddelbart tyder på, eller synes ministeren ikke, at der kunne være brug for en grundigere undersøgelse i sådan en sammenhæng?

Det andet spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at det blev besluttet at rykke opgørelsen af, hvordan det gik for 3. kvartal frem? Og så vil jeg bare spørge ministeren, hvem der traf den afgørelse, at det skulle rykkes frem, og om ministeren var orienteret om det.

Og det ... næ, det kunne kun blive til to. Det tredje var stillet op til flere gange.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Ja, det er jo næsten lige før, jeg skriver det ind i historiebogen. Ministeren, værsgo til

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

besvarelse.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Per, hvad var det, du spurgte om først? Hvad var det første, du spurgte om?

Per Clausen (EL):

Jamen hvis jeg skal gentage det, så ... Det første ...

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Det chokerede ministeren så meget, så ... Per Clausen, kom igen.

Per Clausen (EL):

Ja, det er (??) man ikke får så mange spørgsmål at vælge imellem, så skal man svare på dem, man får.

Det, jeg spurgte om først, var, om ministeren mener, at det er tilfredsstillende reaktion på sådan en presseomtale, at konstatere, at der er ikke noget, der tyder på, der er noget om snakken, men om ... ja.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Minister, er der noget om snakken?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Til Elisabeth Geday, som spørger, om det er sådan, at udvalget kan få de aftaler, der er indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringspartierne på det her område i relation til finansloven, altså, det er svært at svare på det, uden at det lyder næsvist, men altså jeg vil sige, jeg vil meget gerne sende et eksemplar af finanslovaftalen. Den er offentligt bekendt. Der er ikke indgået nogen aftaler, som ikke er offentliggjort. Der er indgået den aftale, som fremgår af finanslovaftalen på det her område, og derudover er vi enige om nultoleranceplanen, som jo også er offentligt bekendt. Så jeg vil meget gerne sende de aftaler, der er indgået, men det er altså aftaler, der er offentligt bekendt, og som jeg er sikker, Elisabeth Geday også er fuldt bekendt med.

Så spørger Elisabeth Geday, om presset kan skyldes nye sådan udfordringer, og altså, det synes jeg da bestemt er relevant løbende at overveje, om de udfordringer, der er - det kan være alle de ting, som Elisabeth Geday nævner, altså ny lovgivning, andre tiltag, der gør sig gældende, nye virksomheder, der kommer til, nye virksomhedstyper måske, kompleksitet i

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

forskellige sammenhænge - om det kan skabe et pres. Det er jo noget, vi hele tiden skal vurdere og holde øje med, og som der også er en forventning fra min side til at ledelsen i Fødevarestyrelsen naturligvis er opmærksom på, når man vurderer, hvor meget tid der skal bruges på de enkelte besøg. Så selvfølgelig er det noget, man skal øje med.

Bjarne Laustsen spørger så, om jeg kan bekræfte, at det ikke er karrierefremmende at kritisere. Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Og Bjarne Laustsen siger så også, mangler der ikke en ventil i systemet, altså underforstået, kan man ikke komme til orde i Fødevarestyrelsen. Og jeg må altså sige, at - jeg tror også, jeg sagde det før - jeg har spurgt ind til det, der er medarbejdertilfredshedsundersøgelser, hvor der bliver spurgt ind til det, der er ikke noget, der tyder på i sådan nogle sammenhænge, at der ikke skulle være plads til en åben dialog. Jeg ved også, at Fødevarestyrelsens ledelse er meget rundt i landet og diskutere med medarbejderne, så det er absolut mit indtryk, at der er en åben dialog i Fødevarestyrelsen.

Så nævner Bjarne Laustsen også, om man ikke har jurister til at rejse sagerne, om det kan være problematisk. Altså, jeg tør ikke lige svare på den konkrete problemstilling, men generelt vil jeg sige, fordi Jens Peter Vernersen siger også eller spørger også til det her spørgsmål om hjælpepersonalet, og mig bekendt er der ikke skåret ned på noget i hjælpepersonalet i forhold til kontrolafdelingerne. Så det burde ikke være et problem, men det er klart, at man må jo interessere sig for i enhver organisation, om der er den, hvad skal man sige, opbakning i stabsfunktioner og lignende til det personale, der skal udføre f.eks. i det her tilfælde kontrol, sådan at de kan udføre kontrollen effektivt, og man har en fornuftig arbejdsdeling mellem de enkelt funktioner i sådan en organisation.

Og jeg vil da håbe, at det også har været genstand for en analyse fra den ekspertgruppes side, som har været inde over her i nu mange måneder og undersøge forholdene i Fødevarestyrelsen, fordi det er jo selvfølgelig interessant at se, om der er den rigtige sammensætning der, fordi det er jo ofte sådan noget, der kan være afgørende for, om der er den effektivitet i systemet eller ikke er. Så jeg synes, det er meget rigtigt, at se den problemstilling, men altså der er ikke skåret ned på det punkt.

Og så spørger Jens Peter Vernersen ligesom Bjarne Laustsen lidt til det med det karrierefremmende, men jeg forstod mere, om det var sådan, at det var karrierefremmende eller ej, hvis man i et møde med mig skulle give udtryk for kritik. Og der vil jeg gerne sige, at jeg har, også før jeg blev minister, al den tid, jeg har været leder, også før jeg kom ind i politik, altid lagt meget vægt på, at hvis der er noget, en leder skal sikre sig, så er det, at medarbejderne kommer frem med kritik. Det mest loyale, en medarbejder kan gøre, det er at komme frem med kritik over for deres ledelse, fordi man skal jo høre om de problemer, der er. Og derfor så begrænser det bestemt ikke karrieremulighederne i mit system, hvis man

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

kommer frem med problemer. Jeg havde nær sagt tværtimod, det forventer jeg man gør.

Undskyld, Per Clausen, det var bare, fordi det var næste side. Først har jeg glemt spørgsmålet, så har jeg glemt papiret. Altså, med hensyn til hele det spørgsmål der om, hvornår man vidste noget - og det var vist Jens Peter Vernersen, der så også var inde på det - der er det sådan, at så sent som i august måned, ultimo august, der var det kun nogle mindre forbehold, der var nogle steder, med hensyn om man kunne nå de resultater, der skulle nås. Alligevel så besluttede man for en sikkerheds skyld, at den normale procedure, der er for at hente data ind for 3. kvartal, den rykker man frem, sådan at man altså hurtigere kan reagere, fordi man nu er sidst på året. Og den blev så fremskyndet for ultimo oktober til primo oktober og til drøftelse 9. oktober, og efter de drøftelser den 9. oktober, hvor man konstaterer, at man er nødt til at handle, jamen så reagerer man også hurtigt på tingene. Og det er jo en disposition, som er truffet i Fødevarestyrelsens ledelse, og det er jo også dem, der skal træffe den slags beslutninger, men naturligvis er der, og det er også svar til Jens Peter Vernersen, givet besked om en løbende opfølgning, og den har været tilfredsstillende hen over året. Det er først nu, at det har vist sig, at der er problemer, og de er så nu blevet begrænset til problemer i kontrolafdelingen i Odense, for så vidt angår dem, som skal have besøg mere end én gang.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Tak til ministeren. Så lukker vi op for den sidste spørgerunde. Jens Peter Vernersen, Socialdemokratiet, værsgo.

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, fordi ministeren siger, at det kom lige så meget bag på dig jo i den her sag, at der var problemer. Men det vil altså sige, at man tager action på det den 9. oktober, der træffer man beslutning om en reaktion, og så ved ministeren alligevel ikke nogen ting, før det kan læses i dagbladet Politiken den 1. november. Det er alligevel underligt, at ministeren ikke har sagt: Hvis der er noget, der sker noget, hvis der er ting, som ... nye ting, der sker, så vil jeg som minister prompte have besked. Det må ministeren jo ikke have givet besked på, i og med der er gået 21 dage, uden at man har fået den besked der. Det må jeg sige, det undrer mig virkelig meget. Og hvis jeg var minister og ikke havde fået sådan en besked, så ville jeg godt nok være meget sur.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Så slutter vi af med at høre, om ministeren blev sur. Værsgo.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, nu vil jeg for det første sige, at i det omfang jeg sådan skal sige noget i forhold til medarbejdere af den karakter, så synes jeg ikke, at det er noget, der egner sig til at redegøre nærmere for i åbne samråd, men det er klart, at jeg forventer at få en hurtig orientering, men jeg må så også sige, at man skulle jo lige have lejlighed til at konkludere og vurdere: Hvad er det for nogle løsningsforslag vi vil lægge frem? Og det er så det, der altså var lige på trapperne i forhold til at nå frem til mit bord på det tidspunkt, hvor informationerne var i Politiken.

Men det er klart, at jeg forventer at få en hurtig besked om problemstillinger af denne her karakter.

Udvalgsformanden (Christian H. Hansen, DF):

Så siger vi tak til ministeren. Der er ikke flere, der har ønsket at stille spørgsmål. Jeg betragter samrådet som afsluttet. Det er afsluttet.

SLUT